

CLAUDIA PEILL *Capriccio*. 2018

För utställningen *Capriccio* valde jag att arbeta med Mary Slöörs, Akseli Gallen-Kallelas hustrus, gestalt, hon som var så inflytelserik i den kända konstnärens liv och arbete. Hon är ständigt närvarande i Gallen-Kallelas verk och i många av hans porträtt. Titeln *Capriccio* är en hommage till Mary, som själv älskade musik och var en skicklig pianist. Och *Capriccio*, inom musikterminologin, står också för ett slags komposition som betecknas av en viss frihet i utförandet.

Jag samlade gamla foton av Mary Gallén och gjorde i mina efterforskningar en uttolkning av dem, i form av en kombination av fotografi och måleri. Intill den del där bilden är som mest tydlig, finns ett annat område där bilden försvinner och färgen blir nästan monokromatisk. Det är den plats som är avsedd för tanken, för föreställningsförmågan. Den stumma delen är den plats som innesluter verkets mening, tystnaden som ryms här är istället ett eko av bilden.

Eftersom jag slogs av det stora mängden av föremål i museets samlingar som hade tillhört Mary, ville jag välja ut somliga för att arbeta med dem. Det är mycket om den här vackra och charmerande kvinnans liv som avslöjas av många av föremålen. Hennes hårspännen, den lilla dockan, nyckelringen eller de små flaskorna, och många andra vardagsföremål. Jag var också fascinerad av den stora mängden anteckningar som Mary efterlämnat, många av dem gäller musiklektionerna som hon gav sina elever.

Förutom målningarna, av vilka somliga har fått titeln *Mary från Mary*, presenterar jag också andra verk på papper i vilka dualiteten, bild och monokrom, alltid representeras av det fotografiska elementet och av, istället för akrylfärg, materialen grafit eller vaxkrita. Min målsättning är alltid att involvera betraktaren och framkalla en visuell respons till verket, att betraktaren blir en medverkande; i sammanknyttandet av åtskilda partier, också själv en berättare.